



ରାଷ୍ଟ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ବିଦାୟକାଳୀନ ସମ୍ବୋଧନ (24 ଜୁଲାଇ, 2017)

Posted On: 24 JUL 2017 8:53PM by PIB Bhubaneswar

ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀ,

1. ମୁଁ ପଦମୁକ୍ତ ହେବାର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମୋ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଭରସା ପାଇଁ ଭାରତର ଜନସାଧାରଣ, ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଭୂତ ଅଟେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିନମ୍ରତା ଏବଂ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ଦେଶକୁ ଯେତିକି ଦେଇଛି, ତା'ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ପାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭାରତର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଗଣୀ ହୋଇ ରହିବି ।

2. ମୁଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଶ୍ରୀ ରାମ ନାଥ କୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସଫଳତା ଏବଂ ସୁଖରେ ରହିବା ଲାଗି ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛି ।

ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀ,

3. ଆମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାମାନେ ସମ୍ବିଧାନକୁ ଆପଣାଇବା ସହିତ ଏପରି ମୌଳିକ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସଜ୍ଜିତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଲିଙ୍ଗ, ଜାତି, ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅସମାନତା ବାଧା ଏବଂ ଆମକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବାଧୁ ରଖିଥିବା ଶୃଙ୍ଖଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏକ ସାମାଜିକ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିକାଶର ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା ଯାହା ଭାରତୀୟ ସମାଜକୁ ଆଧୁନିକତାର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର କଲା ।

4. ଏକ ଆଧୁନିକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନିର୍ମାଣ କେତେକ ଆବଶ୍ୟକ ମୌଳିକ ତତ୍ତ୍ୱ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଅଥବା ସମାନ ଅଧିକାର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିରପେକ୍ଷତା ଅଥବା ସମାନ ସ୍ୱାଧୀନତା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଚଳର ସମାନତା ତଥା ଆର୍ଥିକ ସମାନତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥାଏ । ବିକାଶକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପ ଦେବା ଲାଗି ଦେଶର ସବୁଠୁ ଗରିବକୁ ଏହା ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର ଯେ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗାଧାର ଗୋଟିଏ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶ ।

ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀ,

5. ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦର ଶପଥ ନେଇଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜ ସମ୍ବିଧାନ ନା କେବଳ ଶବ୍ଦ ସହ ନୁହଁ ବରଂ ମୂଳ ଭାବନା ସହିତ ସଂରକ୍ଷଣ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ପରିପାଳନ କରିବା ଲାଗି ବଚନ ଦେଇଥିଲି । ଏହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମୋତେ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧର ହୃଦୟଙ୍ଗମ ହେଉଥିଲା । ମୁଁ ଦେଶର ସୁଦୂର ଭାଗକୁ ଯାତ୍ରାରୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଛି । ମୁଁ କଲେଜ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଯୁବ ଏବଂ ପ୍ରତିଭାସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକ, ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଗବେଷକ, ବିଦ୍ୱାନ, ଆଇନଜୀବୀ, ଲେଖକ, କଳାକାର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଗ୍ରଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଛି । ଏହି କଥାବାର୍ତ୍ତା ମୋତେ ଏକାଗ୍ରତା ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଆସିଥିଲା । ମୁଁ କଠିନ ପ୍ରୟାସ କରିଛି । ମୁଁ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇବାରେ କେତେ ସଫଳ ରହିଛି, ତା'ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତର କଠୋର ମାନଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ହୋଇପାରିବ ।

ମୋର ଦେଶବାସୀ,

6. ଯେତିକି ଯେତିକି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମ ବଢ଼ିଥାଏ, ତା'ର ଉପଦେଶ ଦେବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଖରେ ଦେବା ଲାଗି କୌଣସି ଉପଦେଶ ନାହିଁ । ଗତ 50 ବର୍ଷର ସାଧାରଣ ଜୀବନ ସମୟରେ

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ ମୋର ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ରହି ଆସିଛି ।

ଭାରତର ସଂସଦ ମୋ ମନ୍ଦିର, ଏବଂ

ଭାରତର ଜନତାଙ୍କ ସେବା ମୋର ଅଭିଳାଷୀ ରହିଥିଲା ।

7. ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କେତେକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା କହିବାକୁ ଚାହଁବି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଇଛି:

8. ଭାରତର ଆତ୍ମା, ବହୁଳତାବାଦ ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ରହିଛି । ଭାରତ କେବଳ ଏକ ଭୌଗଳିକ ସତ୍ତା ନୁହେଁ । ଏଥିରେ ବିଚାର, ଦର୍ଶନ, ବୌଦ୍ଧିକତା, ଔଦ୍ୟୋଗିକ ପ୍ରତିଭା, ଶିଳ୍ପ, ନବସୃଜନ ଏବଂ ଅନୁଭବର ଭବିଷ୍ୟତ ସାମିଲ ରହିଛି । ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ବିଭିନ୍ନ ବିଚାରକୁ ଆତ୍ମସାଦୃଶ୍ୟ କରି ଆମ ସମାଜର ବହୁଳତାବାଦ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ସଂସ୍କୃତି, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଭାଷାର ବିବିଧତା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ଆମକୁ ସହିଷ୍ଣୁତାର ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଏହା ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଆମ ସାମୁହିକ ଚେତନାର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇ ରହିଆସିଛି । ଜନ ସମ୍ଭାବନା ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ରହିଛି । ଆମେ ତର୍କ-ବିତର୍କ କରିପାରିବା, ଆମ ସହମତ ହୋଇପାରିବା କିମ୍ବା ଆମେ ଅସହମତ ହୋଇପାରିବା । କିନ୍ତୁ ଆମେ ବିବିଧ ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଆମର ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୌଳିକ ସ୍ୱରୂପ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

9. ସହୃଦୟତା ଏବଂ ସମାନତାଭିନୀତ ଯତ୍ନ ଆମ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରକୃତ ଢାଞ୍ଚା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ନିଜ ଆଖପାଖରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ହିଂସା ଦେଖିପାରୁଛୁ । ଏହି ହିଂସାର ମୂଳରେ ଅଜ୍ଞାନତା, ଭୟ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଆମକୁ ଆମର ଜନସମ୍ଭାଦକୁ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମୌଖିକ ପ୍ରତିଟି ରୂପରେ ହିଂସାମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକ ଅହିଂସକ ସମାଜ ହିଁ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବର୍ଗ, ବିଶେଷ କରି ପଛୁଆ ଏବଂ ବଞ୍ଚିତଙ୍କ ଭାଗିଦାରୀ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବ । ଆମକୁ ଏକ ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱସମ୍ପନ୍ନ ସମାଜର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅହିଂସାର ଶକ୍ତିକୁ ପୁନଃଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ ।

10. ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ଆମ ଅସ୍ଥିତ ପାଇଁ ବହୁତ ଜରୁରୀ । ପ୍ରକୃତି ଆମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦାର ରହିଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋଭ ଆବଶ୍ୟକତାର ସୀମା ଚ୍ୟୁତହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତି ନିଜର ପ୍ରକୋପ ଦେଖାଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ଦେଖିଥାଉ ଯେ ଭାରତର କେତେକ ଭାଗ ବିନାଶକାରୀ ବନ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ଯେତେବେଳେ କି ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭାଗ ମରୁଭୂମି କବଳରେ ରହିଛି । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଜୁଷି କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଭୀଷଣ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିତଙ୍କୁ ଆମର ମାଟିର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁଧାରିବା, ଜଳସ୍ତରର ହ୍ରାସ ରୋକିବା ଏବଂ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷାକୁ ସୁଧାରିବା ଲାଗି କୋଟି କୋଟି କୃଷକ ଏବଂ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବେ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମକୁ ପୁଣିଥରେ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

11. ଯେପରିକି ମୁଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦବୀ ପାଇଁ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ କହିଥିଲି ଯେ ଶିକ୍ଷା ଏପରି ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଯାହା ଭାରତକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମ ଯୁଗକୁ ନେଇପାରିବ । ଶିକ୍ଷାର ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମାଜକୁ ପୁନର୍ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରାଯାଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ନିଜ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷଣ ସଂସ୍ଥାନକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ବାଧାବିଘ୍ନ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଭଳି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଆମର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ବାଧାବିଘ୍ନ ମୁକାବିଲା କରିବା ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ମୁଖ୍ୟତା କରିବା ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ବରଂ ଜିଜ୍ଞାସୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଭାସ୍ଥଳ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍ଥାନରେ ସୃଜନାତ୍ମକ ବିଚାରଶୀଳତା, ନବୋଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବିଚାର-ବିମର୍ଷ, ବାଦ-ବିବାଦ ଏବଂ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଜରିଆରେ ତର୍କ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏପରି ଉଚ୍ଚ କୋଟୀର ଗୁଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

12. ଆମ ପାଇଁ ସମାବେଶୀ ସମାଜର ନିର୍ମାଣ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ବିଷୟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଭାରତକୁ ଏପରି ଏକ ସର୍ବ ସମାବେଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ରୂପରେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠି ଜନସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ସମାନତାର ସହିତ ରହୁଥିବ ଏବଂ ସମାନ ସୁଯୋଗ ପାଉଥିବ । ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଆମର ଲୋକମାନେ ଏକଜୁଟ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ବ୍ୟାପକ ହେଉଥିବା ବିଚାର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଦିଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରୁଥିବେ । ଆର୍ଥିକ ସମାବେଶନ ସମତାମୂଳକ ସମାଜର ପ୍ରମୁଖ ଆଧାର । ଆମକୁ ଗରିବରୁ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମ ନୀତିର ସୁଫଳ ଧାଡ଼ିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ।

13. ଏକ ସୁସ୍ଥ, ସୁଖଦ ଏବଂ ସାର୍ଥକ ଜୀବନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାର । ସୁଖ ମାନବ ଜୀବନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସୁଖ ସମାନ ରୂପରେ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଅଣ-ଆର୍ଥିକ ମାନବଶ୍ଚର ପରିଣାମ ଅଟେ । ସୁଖର ଲକ୍ଷ୍ୟ - ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ବିକାଶର ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ହୃଦ୍ୱତାର ସହ ବାଢ଼ି ହୋଇଛି ଯାହା ମାନବ କଲ୍ୟାଣ, ସାମାଜିକ ସମାବେଶନ ଏବଂ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷାର ମିଶ୍ରଣ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂର କରିବା ଦ୍ୱାରା ସୁଖ ଭରପୁର ମିଳିପାରିବ ।

ସ୍କିର ପରିବେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବନାହିଁ । ସାମାଜିକ ସମାବେଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଗତିର ଫଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଲଭ ହୋଇପାରିବ । ସୁଶାସନ ଦ୍ୱାରା ଜନସାଧାରଣ ପାରଦର୍ଶିତା, ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ସହଭାଗୀ ରାଜନୈତିକ ସଂଗଠନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ନିଜର ଜୀବନ ସୁଧାରି ପାରିବେ ।

ମୋର ଦେଶବାସୀ,

14. ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନରେ ମୋର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ସମୟରେ ଆମେ ଏକ ମାନବୀୟ ଏବଂ ସୁଖଦ ଟାଉନ୍ସିପ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲୁ । ଆମେ ସୁଖ ଦେଖିଛୁ ଯାହା ପ୍ରସନ୍ନତା ଏବଂ ଗୌରବ, ସ୍ଥିତିହାସ୍ୟ ଏବଂ ହସ, ଭଲ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷାର ଭାବନା ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି । ଆମେ ସବୁବେଳେ ହସି ହସି ରହିବା, ଜୀବନକୁ ନେଇ ହସିବା, ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଯୋଡ଼ିହେବା ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ସାମିଲ ହେବା ଶିଖିଛୁ । ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆମେ ନିଜ ଅନୁଭବର ବିସ୍ତାର କେତେକ ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରାମରେ କରିଛୁ । ଯାତ୍ରା ଜାରି ରହିଛି ।

ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀ,

15. ଯେତେବେଳେ କି ମୁଁ ବିଦାୟ ନେବା ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି, ମୁଁ 2012 ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦେଶକୁ ଦେଇଥିବା ମୋର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଘୋଷନରେ ଯାହା କହିଥିଲି, ତା'କୁ ପୁଣି ଦୋହରାଉଛି । “ଏହି ମହାନ ପଦର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି, ଦେଶବାସୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକଟ କରିବା ଲାଗି ମୋ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ଏକଥା ଭଲ ଭାବେ ଜାଣିଛି ଯେ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ସମ୍ମାନ କୌଣସି ପଦବୀରେ ନଥାଏ ବରଂ ଆମର ମାତୃଭୂମି, ଭାରତର ନାଗରିକ ହେବାରେ ରହିଛି । ନିଜ ମା’ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଭଳି, ଏବଂ ଭାରତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଠାରୁ ଏହା ଆଶା ରଖିଛି ଯେ ରାଷ୍ଟ୍ର-ନିର୍ମାଣର ଏହି ଜଟିଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଭୂମିକା ତୁଲାଉଛୁ, ତାହାକୁ ଆମେ ସଚ୍ଚୋଟତା, ସମର୍ପଣ ଏବଂ ଆମର ସମ୍ବିଧାନରେ ସ୍ଥାପିତ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ହୃଦ୍ୱ ନିଷ୍ଠା ସହିତ ତୁଲାଉବା ।”

16. କାଲି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବି ସେତେବେଳେ ଜଣେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଏପରି ନାଗରିକ ରୂପରେ କଥା ହେବି, ଯିଏ ମହାନତାର ଦିଗରେ, ଭାରତର ପ୍ରଗତି ପଥର ଏକ ଯାତ୍ରୀ ଅଟେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ,

ଜୟହିନ୍ଦ ।

(Release ID: 1496990) Visitor Counter : 2

